

Erasmus beszámoló

Tavaszi félévemet Romániában, Székelyudvarhelyen a Babes-Bolyai Tudományegyetem Kihelyezett Tanszékén töltöttem. Itt az egyetemet elvégzett hallgatók egyszerre lesznek óvó és tanító nénik is, tehát az egyetemre mind a tanító, mind pedig az óvó szakos hallgatókat szeretettel várják. A mostani épületben 3 éve folyik a képzés.

Eleinte nehéz szívvel jöttem el otthonról, hiszen szeretek otthon lenni, de így utólag belegondolva nem bántam meg a döntésemet. Székelyudvarhely Udvarhelyszék szívében helyezkedik el. Vannak nagyon hangulatos parkjai, sétáló utcái, és ezek mellett nagyon sok kávézó és étterem található a városban mindenhol. Mivel Udvarhelyen 2 egyetem is van, így sok fiatalot látni az utcákon. A közösség nagyon összetartó. A város maga tiszta, kevésbé nyüzsgő és biztonságos.

Mivel Székelyudvarhely kisváros, így nagyon könnyű a közlekedés a városban. Én általában gyalog jártam a központtól az egyetemig, ami a város végében van, a központtól körülbelül 20 perc sétányira. Vannak városi buszok, amivel szintén meg lehet közelíteni az egyetemet. Vannak taxik is a központban, amivel a legegyszerűbb eljutni a város végébe.

A várost 80%-ban magyarok lakják, így nagyon kevés román szót lehet hallani az utcákon. Bárhová bemegy az ember, szinte mindenhol magyarul köszönnek neki. Mindenhol ki vannak írva magyarul is a helyiség nevek, az utcák, az üzletek nevei, és az üzletekben a termékek is. A városban az ügyeket is lehet magyarul intézni.

Mivel az egyetemnek nincs kollégiuma, így sajnos nem tudtam kollégiumban lakni. A városban egyáltalán nincs olyan kollégium, ahol az egyetemisták laknak, csak a középiskolásoknak van. Székelyudvarhelyen nehéz albérletet találni, viszont nem lehetetlen. Sokan szeretnének lakást bérelni, éppen ezért nehéz találni egy megfelelőt, viszont nagyon sokan keresnek maguk mellé lakótársat is (főleg az egyetemisták), ami megkönnyítheti a dolgokat. Én egy környező faluból jártam be busszal naponta. A bérlet ára elég drága volt, és támogatást sem tudtak adni rá.

Sajnos ebben a félévben más eramusos diák nem jött velem. A kinti csoporttársaim viszont nagyon kedvesek és befogadóak voltak. Az első pár hétben volt nehezebb dolgom, mert ők már egy összeszokott közösség voltak, de aztán sikerült nekem is beilleszkedni. Én ugyanazokat a tárgyakat tanultam, mint a többiek, tehát így minden órám magyar nyelvű volt. Mivel én voltam az első eramusos diák Udvarhelyen, így egy kicsit nehézkesen ment az ügyintézés, de ez megváltozott a mobilitás végére.

Én nagyon élveztem a kint eltöltött időt. Mindenki nagyon barátságos és közvetlen volt velem, ami nagyon tetszett. A levegő is másabb, mint Budapesten. A szemeszter elején, télen nagyon hideg és hatalmas hó volt, tavasszal pedig sokat esett az eső, de a szemeszter végére nagyon kellemes meleg lett.

Nagyon jól éreztem magam Udvarhelyen. Nagyon jó volt, hogy megláthattam, hogy hogyan tanulnak a határon túl, és hogy hogyan tanítják a gyerekeket. Megnyugtató és nagyon jó érzés volt, hogy semmiben nincsenek lemaradva. A gyerekek mindent megkapnak a pedagógusoktól, amire szükségük van. Mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy próbálja ki, mert fantasztikus élményeket lehet szerezni, és olyan embereket megismerni, akikkel életre szóló barátságokat is lehet akár kötni.